

"ناصر جان"

منکه یاد نمیاد چون چهار سال بیشتر نداشتم که شهید "ناصر ابدام" رو به
شهادت رسوند، تو پارک لاله تهران
پدرم میگفتند خیلی مهربون بودن و "غیرتی"
بارها من و دیگر بچه های کم سن و سال رو بوسیده بودن و نوازش کرده بودن
شکلات بهمون داده بودن

همین خاطره کافی بود برای تا هر وقت "بهشت زهرا" میرم، حتما سر مزارشون
برم زیارت و ازشون بخواه که دعام کنن

سال ۶۹ دیگه جنگ چند سالی میشد که تموم شده بود و حدود ۴۰ نفر از
شاگردان آقاجون شهید شده بودن ولی "ناصر ابدام" همیشه به دوستانش
میگفت من هم شهید میشم، میپرسیدن جنگ که تموم شده چطور شهید
میشی؟!

میگفت جنگ تموم شده ولی "دشمن" تمام شدنی نیست، این دین و کشور و
مردمان و ناموسش همیشه "دشمن" خواهد داشت

جمعه صبح میرفت نماز جمعه، از پارک لاله عبور کردندی دیده بود یک رذل
اویاشه، شما بخونید "دشمن" داره برای یک دختر خانومی مزاحمت ایجاد
میکنه، میره فقط میگه برو مزاحم نشو و اوون هم میترسه و فاصله میگیره ولی
دقایقی بعد از پشت بهش حمله میکنه و با قمه به قلبش میزن، شش ضربه ی
دیگه هم بعدش وارد میکنه، بدنه که میفته رو زمین، دورش میگشته با قمه و
اجازه نمیداده کسی بیاد کمک تا این نوجوون آسمونی و پاک جون میده جلو

چشم "تماشاچیا" ...

بعد شهادتش خیلی ها واسطه شدن خانوادش از قصاص چشم پوشی کنن، ولی آقاجون اجازه نمیداد و مطلق می گفت حتما باید قصاص بشه نه بخاطر قتل، بلکه به خاطر اینکه ایستاد و نگذشت به این بچه کمک کنن و جلو چشم همه دست و پا زد...

قاتل رو اعدام کردن، خودشون هم چهارپایه رو از زیر پای اون رذل کشیدن، بعدش خانواده شهید رسیدن محضر مقام معظم رهبری و ایشون هم فرمودن ناصر اولین شهید امر به معروف هست... این جمله روی مزارشون هم حک شده، ردیف اول قطعه‌ی "سرداران بی پلاک"

آره "ناصر جان" این ایران عزیز، این ایران خمینی، این ایران شهدا، این ایران ما همواره و همواره "دشمن" داشته و خواهد داشت، چرا که "نپاکی" در بین "پاکان" نمود پیدا میکنه، و گرنه اگر جایی مملو باشه از نپاکان، پاکانی در کار نخواهد بود که به چشم بیاد

"ناصر جان" ایران ما به قدری مشحون هست از "پاکان" که "نپاکان" زود زود آشکار میشن

پاک مثل شهید حمیدرضا تو سبزوار، نپاک مثل اون چند رذلی که سبعیت باطنشون رو آشکار کردن و دل ملتی رو آتش زند

"ناصر جان" تو بهتر از من میدونی که هرکس، هرکس، چه سلبیریتی، چه مداع، چه فوتیالیست، چه مشهور، چه غیر مشهور از رذالت "دشمن نپاک" دلش به درد نیاد، زیانش به سخن نیاد، دهانش به لعن دشمن باز نشه، مسیرش همون مسیر "نپاکان" هست...

بنویس تاریخ

که در کل جهان تنها در "ایران خمینی"
جوانانی خود را فدای "ناموس" میکنند

بنویس تاریخ

که در کل جهان تنها در "ایران شهدا"

"خدا و اهل بیت و خاک و ناموس" خط قرمز مردمان و پاکان است
بنویس تاریخ

که در کل جهان تنها در "ایران عزیز"

هر دخترخانومی در هر کوی و برزن کلی برادر و حامی دارد که به وقت آنها را خواهد شناخت، بخصوص در وقت خطر، در وقت رذالت دشمنان

بنویس تاریخ

که در کل جهان تنها در "ایران ما"
ناصر و روح الله و آرمان و حمیدرضا و... این قهرمانان و پاکان رو میشود یافت

که در کل جهان تنها این در ایران زیبا هنگام دفاع و حمایت از ناموس با حجاب بودن، کم حجاب بودن، بی حجاب بودن، مسلمان بودن یا نبودن، مومن بودن یا نبودن و صدھا قید دیگر معنا ندارد، آنچه که بین است این است که در این "سرزمین شهدا" سرزمین محبان و شیعیان "امیرالمؤمنین علی علیہ السلام" رذلی حق ندارد مزاحم نوامیس بشود

این سرزمین مهد دختران و مادران پاکدامنی است که قرار است فرزندانی همچون شهدا را هدیه دهند به جامعه، پس احترامشان بر همگان واجب است.

